

- спеціалізоване методичне забезпечення самостійної роботи студентів завданнями з використанням інформаційних технологій;
- встановлення дружніх відносин між студентом та викладачем із залученням елементів e-Learning ;
- розроблення постійного індивідуально – орієнтованого контролю за ходом виконання самостійної роботи студентів;

Виходячи з індивідуальних особливостей пізнання студентів та поставлених завдань викладачі використовують такі технології навчання: персоналізоване навчання; модульне навчання; індивідуально – групове навчання. Усі технології органічно пов'язані та взаємообумовлені і містять певну дидактичну систему. Розглянемо методи організації самостійної роботи студентів в межах існуючих технологій, які широко використовуються на заняттях під час підготовки студентів.

Метод проектів – сукупність послідовних дослідницьких, пошукових, проблемних методів. Передбачає певну сукупність навчально-пізнавальних прийомів, які дозволяють вирішувати певну проблему у ході самостійної роботи студентів з обов'язковою презентацією результатів. Цей метод дозволяє вирішувати завдання щодо формування та розвитку інтелектуальних здібностей, критичного та творчого мислення студента, впливає на формування індивідуальної позиції під час виконання запропонованих дослідницьких завдань. Презентація результатів роботи студенти готують із залученням мультимедіа технологій.

Портфель студента - інструмент самооцінки власної дослідницької роботи студента, своєрідна рефлексія його самостійної діяльності. «Портфель» – групи з метою об'єктивного оцінювання представленого «портфеля». Студент представляє усі завдання, які виконав під час самостійної роботи, обов'язково пояснює мотивацію кожного зі своїх виборів, коментує результати, надає самооцінку власній роботі, аргументовано виправляє помилки. Презентація робіт відбувається на студентській конференції. Студент повинен порівняти свою оцінку з оцінкою викладача і групи експертів. Таким чином студент вчиться аналізувати та оцінювати свою роботу, бачити шляхи досягнення мети.

Висновки. З досвіду використання вищезазначених методів організації самостійної роботи студентів, обрані викладачами технології та методи сприяють розвитку мотивації студентів до засвоєння професійно – орієнтованих дисциплін шляхом залучення їх до самостійної дослідницької діяльності. Результативність самостійної роботи, безумовно, залежить від самого студента, його волі, наполегливості, здібностей, уміння самостійно працювати, але, завдання кожного викладача створити сприятливі умови для реалізації можливостей кожної особистості .

РОЛЬ І МІСЦЕ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ПРИ ПІДГОТОВЦІ СПЕЦІАЛІСТІВ В ГАЛУЗІ ФАРМАЦІЇ

Хмамуші І.В.

Науковий керівник: викл. Науменко Н.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

demidova.irina.vna@gmail.com

Вступ. В даний час у зв'язку з візуалізацією викладання в медичних і фармацевтичних закладах вищої освіти зростає роль впровадження і широкого застосування інтерактивних форм навчання. У сучасних методиках освітнього процесу для викладача недостатньо бути тільки компетентним у своїй спеціальності, але ще необхідно бути обізнаним в області основних методичних інновацій та вміння реалізувати їх на практиці. Інтерактивне навчання допомагає студентам ефективніше засвоювати навчальний матеріал, формувати свою думку, життєві та професійні навички, що в підсумку призводить до підготовки висококваліфікованих фахівців.

Метою дослідження є дослідження та узагальнення даних щодо інтерактивних методів навчання.

Матеріали та методи: теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми, практичні: спостереження, опитування.

Отримані результати. Інтерактивне навчання допомагає студентам ефективніше засвоювати навчальний матеріал, формувати свою думку, життєві та професійні навички, що в підсумку призводить до підготовки висококваліфікованих фахівців. Ступінь ефективності застосування інтерактивних методів безпосередньо залежить від морально-етичних якостей самого викладача, його комунікативних здібностей. Педагог виступає «регулятором» діалогового навчання, в ході якого здійснюється взаємодія між студентами і викладачем, а також між самими студентами.

Інтерактивні методи набули широкого поширення при підготовці фахівців в області фармації. Інтерактивні форми навчання успішно реалізуються на кафедрі педагогіки і психології Національного фармацевтичного університету. Для вирішення навчальних і виховних завдань використовуються наступні інтерактивні форми: круглий стіл (дискусія), ділові ігри, case-study (аналіз конкретних ситуацій), робота в малих групах, групове обговорення і «Дерево рішень».

Висновок. Таким чином, аналіз методик проведення занять, а також вивчення думок здобувачів освітнього процесу дозволили виявити суттєву роль інтерактивних методів як в засвоєнні теоретичного матеріалу, так і у вирішенні проблемних ситуацій в реальній практичній діяльності. Крім того, застосування інтерактивних методів зобов'язує викладачів розробляти індивідуальні підходи до кожного студента, самовдосконалюватися, опановувати навичками використання інноваційних технологій в освітньому процесі.

РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Черкашина Т.В.

Науковий керівник: доц. Романовська О.О.,
Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
cherktava@gmail.com

Вступ. Економічні та політичні зміни в житті суспільства актуалізують необхідність підготовки та виховання високо компетентних фахівців, які здатні до самовираження, саморозвитку, які і мислять, і діють самостійно. Крім того, в Законі України «Про освіту» зазначається, що «спільними для всіх компетентностей є такі вміння: читання з розумінням, уміння висловлювати власну думку усно і письмово, критичне та системне мислення, здатність логічно обґрунтовувати позицію, творчість, ініціативність, уміння адекватно керувати емоціями, оцінювати ризики, приймати рішення, розв'язувати проблеми, здатність співпрацювати з іншими людьми». Отже, фундаментальна мета сучасної освіти полягає не в наданні інформації тим, хто навчається, а в тому, щоб розвивати критичний спосіб мислення, навички мислення, котрі дають змогу адекватно оцінювати нові обставини і формувати стратегію подолання проблем, які у них криються. Відповідно, розвиток критичного мислення стає основою для формування сучасного фахівця у ЗВО як мислячої, творчої, креативної, освіченої особистості.

Мета дослідження – визначити умови ефективного розвитку критичного мислення у здобувачів вищої освіти під час їхнього навчання в ЗВО.

Матеріали та методи – теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження та ін.

Отримані результати. Такі науковці як В.Болотов, М.Вейнстайн, Н.Кравченко, М.Ліпман, Т.Олійник, Р.Пауль, Є.Полат, Дж.Стіл, Ч.Темпл, О.Тягло, М.Чошанов, Д.Халперн та ін., вважають, що критичне мислення, це вміння досліджувати, висувати різні варіанти розв'язання поставлених